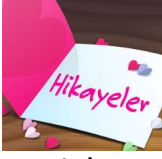

İNCECİKTEN BİR KAR YAĞAR 4.BÖLÜM

Onur Çetin tarafından yazıldı.

Cuma, 22 Haziran 2012 23:08 - Son Güncelleme Cuma, 22 Haziran 2012 23:46

Mektubu posta'ya vereli uzun bir zaman oluyor.Mektup ha geldi ,ha gelecek diye kendimi yiyip bitiriyorum.Biliyorum;bir cevap gelecek.Ama ne zaman?İçim içimi yiyor.Bir haber gelse Yar'dan bayramım olacak.Küçükken en büyük bayramım babam'ın yüzünü gördüğüm zamandı.Ama şimdi o yüzü hatırlayamıyorum bile.Siyah gözlüydü belki de benim gibi.Anımsayamıyorum,be.Anımsayamıyorum.Yazıklar olsun bana.Herşeyi unutabilirsin Ömer.Ya,bak gördün mü?Utan be,utan.Elif'e bile sen layık değilsin.Annen öldüğü vakit O'nun yüzünü hatırlayabilecek misin?Haa,söyle.Susma.Anladım seni.Bir kelime bile etmene gerek yok.Sen var ya sen O kız'a bile layık değilsin.Bunu sok kafana.Sok.Bunları düşünürken evimizin kapısının önünde bir mektup görüyorum.Hay,Allah.Kime gelmiş acaba?Uzun parmaklarımla yerden mektubu alıyorum.Gönderen:Elif Öztürk.Mektubu açmıyorum,direk yırtıyorum o heyecanla.Sen olsan benim yerimde açmak için mi uğraşacaksın sanki?Kalbim deli gibi küt küt atıyor.İster bu mektubunda bana iltifatlar etsin ya da hakaretler.Ondan geldi ya;bu mektup daha ne isterim?Mektubunda çirkinliğimi yüzüme vurursa?Çirkinsin,derse?Çirkin miyim,yakışıklı mıyım ben?Bilmem.Bu kişiden kişi'ye değişir.Bence tam ortasıyım.Birden aklıma Ahmet Haşim geldi.Lise'de öğrenmişim O'nun hikayesini.Aşıktır,Ahmet Haşim.Hem de deliler gibi...Belki benden bile daha aşık.Ama çirkindir,Ahmet Haşim.Gündüz yolda insanlar görünce korkar.Tiksinilir,alay edilir.Ahmet Haşim'de hep gece çıkar sokağa.Çünkü gece karanlık ve sessizdir.Yüz'ü görülmez.Ev'inin soğuk penceresinden perdesini kaldırır.Ya karşıya bakar ya da yan tarafa.Ama tek şey sevdiği kızdır,Haşim'in.Saklanır,perde'nin arkasına.Belki de ağlar,kimbilir?Sevdiği kızda beğenmez O'nu.Ahmet Haşim'de O kızdan ,kendisiyle alay eden insanlardan soğur.Öldüremez ya,Haşim.Bundan sonra tek bir kadına aşık olur,yalnız Annesi'ne.Başkasını artık sevmez.Ve şiirler yazar.Bazı insanlar O'nu anlamaz.Nefret eder.Çünkü Haşim'in şiirleri kapalıdır.İşte bunun için hep kapalı şiirler yazar.Ama neden diye düşünmezler?Ha,bak Ömer sende Ahmet Haşim'lik oldun yine.Ahmet Haşim deyince aklıma bir aşk hikayesi daha geldi.Onlar'ı da düşünmeden edemiyorum.Yine bir şairin aşkı.Ama bu sefer iki şairin hikayesi.Sezai Karakoç ile Cemal Süreyya aynı kıza aşık olur,be.Ne acıdır,ne azaptır bu,bir bilseniz...Kadının adı Muazez Akkayam'dır.İddaya girerler.Her ikisinde gençlik var,şairlik var,aşk var be aşk.Her ikisi de Muazez'e şiir yazacaktır.Ve hangisi kaybederse O'nu kaybedecektir,be.Şiirler yazılır,verilir.Muazez;Sezai Karakoç'un yazdığı "Mona Rossa"şiirini beğenir.Cemal Süreyya idda'yı kaybeder.Aynı soyadında ki Süreyya'daki "y"kayıp Cemal Süreyya oluşu gibi;kayar hayatından birisi.Güller bir daha açmayacaktır.Ne oldu ?Ağlıyor musun,Ömer?Ağla yavrucuğum,ağla.Açılırsın be,Ömer'im.Gözümde biriken yaş damlalarını sağ elimle silip,elimde tuttuğum mektubu açıyorum:

"Yarın seninle lokantada buluşalım."

